

betales, og Gaardens Andeel i Godssets Pantegjæld, endelig afgjørende. Derimod kan saavel Taxations- som Overtaxations-Forretningen indankes for Høiesteret med Hensyn til Formalityeter, hvis Forsømmelse gjør Forretningerne ugyldige.

§ 52.

Dersom Noget vil betjene sig af sin Ret til at indanke Taxations- eller Overtaxations-Forretningen for Høiesteret, da skal saadan Indankning skee 4 Uger efter endt Taxations- eller Overtaxations-Forretning.

§ 53.

Bliker Taxations- eller Overtaxations-Forretningen sat ud af Kraft ved en Høiesteretsdom, da har Indenrigsministeren at henvise Taxationen eller Overtaxationen til en anden Taxations- eller Overtaxations-Commission.

§ 54.

Bonden har senest to Timer efter endelig Taxations- eller Overtaxations-Forretning at erklære til Taxations- eller Overtaxations-Protokollen, om han vedbliver sin Begjering om Gaardens Overdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Frasalder han denne sin Begjering, og Gaardens Kjøbesum ikke er sat høiere end Taxationssummen, og den Deel af Kjøbesummen, der skal udbetales, ikke er sat til mere end til en Fjerdedeel af Kjøbesummen (sfr. § 8), da er han ikke berettiget til at fornye den, før idetmindste fem Aar ere heelt forløbne.

§ 55.

For den paa Gaarden faldende Deel af Godssets Pantegjæld udsteder Bonden en Pantobligation, hvori bemærkes, at den tjener til Sikkerhed for en i vedkommende Gods staaende Pantegjæld.

§ 56.

Øer Bonden efter at have gjort Bud, men inden endelig Taxation eller Overtaxation er skeet, da gaaer, naar hans Fæste- eller Forpagterret ophører, ved hans Død hans Ret til at forlange Gaarden sig overdragen til Selveiendom, i Kraft af denne Lov over til hans Vo, forsaavidt han ikke inden sin Død maatte have bestemt, hvem denne Ret skal tilfalde.

Capitel VI.

§ 57.

Fordres Taxations-Forretningen ene, for at bestemme Panthaveres Ret med Hensyn til Gaarden, da bærer Statskassen alle de ved Taxations-Forretningen foranledigede Udgifter.

§ 58.

Fordres Taxations-Forretningen, for tillige at bestemme Forholdet imellem Godseier og Bonde, og Taxations-Forretningen ei sættes ud af Kraft ved Overtaxation, da bæres Udgifterne ved Taxationsforretningen af begge Parterne i det Forhold, i hvilket Bud og Tilbud afvige fra Taxationssummen.

§ 59.

Frasalder Bonden, efterat Taxation er skeet, sin Begjering om Gaardens Overdragelse til Selveiendom, da bærer han ene alle de ved Gaardens Taxation foranledigede Udgifter. Men, dersom Gaardens Kjøbesum er ansat høiere end Taxationssummen, eller hvad der skal udbetales er ansat til mere end Fjerdedelen af denne Sum, da udreder Statskassen alle de ved Gaardens Taxation foranledigede Udgifter.

§ 60.

Forlanges Overtaxation, for at bestemme Gaardens Kjøbesum i Forhold til Godseieren, og Gaarden ved denne taxeres til det samme Beløb, som ved Taxationen, eller til et Beløb, der er ugunstigere for den, som har forlangt Overtaxationen, end Taxationssummen, da bæres alle Udgifterne ved Overtaxationen af den, som har forlangt samme, og Udgifterne ved Taxationen af begge Parter i det Forhold, hvori Bud og Tilbud afvige fra Overtaxationssummen. Falder derimod Overtaxationen gunstigere ud for ham, der har forlangt den, end Taxationen, da bæres Udgifterne saavel ved Overtaxationen som Taxationen af begge Parter i det Forhold, i hvilket Bud og Tilbud afvige fra Overtaxationssummen.

§ 61.

Gre Godseier og Bonde blevne enige uden Taxation, eller ere de efter skeet Taxation enige om at opgjøre deres Mellemværende efter Taxationen, men en af dem eller de begge øn-